

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ 2683/2538

นาย สมบูรณ์ แสงสว่างโจทก์ นาย รัตน์ ถาวงค์ กับพวกจำเลย

กฎหมายที่เกี่ยวข้อง ป.พ.พ. มาตรา 1330, ป.พ.พ. มาตรา 456

ย่อ / หลักกฎหมาย

โจทก์ซื้อที่ดินตาม หนังสือรับรองการทำประโยชน์ ซึ่งมีที่ดินพิพาทที่จำเลยทั้งสองได้ครอบครองแทน เจ้าของรวมอยู่ด้วยจากผู้ซื้อมาจากการขายทอดตลาดของศาลยอมได้สิทธิในที่ดินพิพาทตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์มาตรา 1330 จำเลยทั้งสองจึงไม่มีสิทธิครอบครองที่ดินพิพาทโจทก์มีสิทธิ ฟ้องขับไล่จำเลยทั้งสองออกจากที่ดินพิพาทได้โจทก์ ฟ้องว่า นาง สมคิด นวะะสิทธิ์ ได้ ซื้อ ที่ดิน ซึ่งมี หนังสือรับรองการทำประโยชน์ เลขที่ 347 แปลงพิพาท กับ แปลง อื่นอีก รวม 6 แปลง เนื้อที่ ประมาณ 100 ไร่ 3 งาน 42 ตารางวา จากการขายทอดตลาด ของ ศาลจังหวัด น่าน ใน จำนวน คดีแพ่ง หมายเลขแดง ที่ 81/2522 ระหว่าง ธนาคาร เพื่อ การเกษตร และ สหกรณ์การเกษตร จังหวัด น่านโจทก์ นาง ศรีคำ มหานิล กับพวก จำเลย โจทก์ ได้ ซื้อ ที่ดิน จำนวน 6 แปลง ดังกล่าว จาก นาง สมคิด นวะะสิทธิ์ โดย จดทะเบียน ซื้อขาย ตาม กฎหมาย ใน ระหว่าง การ บังคับคดี นั้น จำเลย ทั้ง สอง ได้ ทำหนังสือ ขออนุญาต ต่อ ธนาคาร เพื่อ การเกษตร และ สหกรณ์การเกษตร สาขา น่านเพื่อ เข้า ทำกิน ใน ที่ดินพิพาท ทาง ธนาคาร ได้ อนุญาต ให้ จำเลย ทำกินใน ที่ดินพิพาท ตาม ขอ ต่อมา โจทก์ และ ธนาคาร เพื่อ การเกษตร และ สหกรณ์การเกษตร สาขา น่าน ได้ บอกกล่าว ให้ จำเลย ทั้ง สอง ออกจาก ที่ดินพิพาทแต่ จำเลย ทั้ง สอง เพิกเฉย ขอให้ บังคับ ห้าม จำเลย ทั้ง สอง และ บริวารเข้า เกี่ยวข้อง ใน ที่ดินพิพาท อีก ต่อไป ให้ จำเลย ทั้ง สอง ขดใช้ค่าเสียหาย แก่ โจทก์ เดือน ละ 3,000 บาท นับแต่วันฟ้อง ไป จนกว่าจำเลย ทั้ง สอง จะ ออกจาก ที่ดินพิพาทจำเลย ทั้ง สอง ให้การ ว่า จำเลย ทั้ง สอง ไม่เคย ทำ หนังสือขออนุญาต ธนาคาร เพื่อ การเกษตร และ สหกรณ์การเกษตร สาขา น่านเพื่อ เข้า ทำกิน ใน ที่ดินพิพาท ทาง ธนาคาร ได้ ทำ เอกสาร

คำพิพากษา

ดังกล่าวขึ้น ด้วย กลฉ้อฉล โดย ทาง ธนาคาร แจ้ง แก่ จำเลย ทั้ง สอง ว่า ปัจจุบันที่ดิน ของ จำเลย กับ ของ โจทก์ เป็น แปลง เดียว กัน หาก จำเลย มี ความ ประสงค์จะ ครอบครอง และ ทำกิน ตลอดไป โดย ไม่ต้อง ย้าย ก็ ขอให้ จำเลย ทั้ง สองลงลายมือชื่อ ไว้ จำเลย หลงเชื่อ จึง ลง ลายมือ ให้ไป จำเลย ทั้ง สองไม่เคย บุกรุก รบกวณ การ ครอบครอง ที่ดิน โจทก์ จำเลย ทั้ง สอง ครอบครองที่ดินพิพาท มา นาน จน ถึง ปัจจุบัน จึง มีสิทธิ ทำประโยชน์ใน ที่ดินพิพาทและ โจทก์ เรียก ค่าเสียหาย สูง เกินควร ขอให้ ยกฟ้องศาลชั้นต้น พิพากษายก ฟ้องโจทก์ อุทธรณ์ โดย ผู้พิพากษา ที่นั่งพิจารณา คดี ใน ศาลชั้นต้นได้รับ รอง ว่า มีเหตุ อันควร อุทธรณ์ ใน ข้อเท็จจริง ได้ศาลอุทธรณ์ ภาค 2 พิพากษายืนโจทก์ ฎีกา โดย ผู้พิพากษา ที่ ได้ นั่งพิจารณา คดี ใน ศาลชั้นต้นรับรอง ว่า มีเหตุสมควร ที่ จะ ฎีกา ใน ข้อเท็จจริง ได้ศาลฎีกา วินิจฉัย ว่า "พิเคราะห์ แล้ว ข้อเท็จจริง รับฟัง ได้ว่าที่ดินพิพาท ที่ จำเลย ที่ 1 ที่ 2 ครอบครอง เป็น ที่ดิน ส่วน หนึ่งของ ที่ดิน ตาม หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) เอกสาร หมายเลข จ. 6 ที่นาง สมคิด ได้ ซื้อ จาก การขายทอดตลาด ตาม คำสั่งศาล ชั้นต้น จำนวน คดีแพ่ง หมายเลขแดง ที่ 81/2522 ได้ จดทะเบียน

โอน วันที่ 25 กันยายน 2533 แล้ว ต่อมา โจทก์ ได้ ซื้อ ที่ดิน ดังกล่าว ข้างต้น จากนาง สมคิด โดย จดทะเบียน โอน วันที่ 6 พฤศจิกายน 2533 เมื่อ โจทก์ ซื้อ มา แล้ว จะ เข้า ทำประโยชน์ ใน ที่ดินพิพาท จำเลย ทั้ง สอง ไม่ยอมอ้างว่า ที่ดินพิพาท เป็น ของ จำเลย ทั้ง สอง ปัญหา ต้อง วินิจฉัย ตามฎีกา โจทก์ มี ว่า โจทก์ มีสิทธิ ฟ้องขับไล่ จำเลย ทั้ง สอง ออกจาก ที่ดินพิพาท ตาม หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) เอกสาร หมายเลข จ. 6 ได้ หรือไม่ และ โจทก์ เสียหาย เพียงใด นั้น เกี่ยวกับ ปัญหา ข้อ แรกจำเลย ทั้ง สอง นำสืบ อ้างว่า ได้ เข้า ครอบครอง ทำประโยชน์ ใน ที่ดินพิพาท ตั้งแต่ ปี 2500 แล้ว ใน ปี 2517 จำเลย ที่ 1 ได้ ยื่น ขอ ออกใบจอง ที่ดินพิพาท ตาม เอกสาร หมายเลข ล. 3 และ ล. 4 ใน ปี 2518 จำเลย ที่ 1 ได้ ยื่น ขอ ออก

หนังสือรับรองการทำประโยชน์ ตาม เอกสาร หมายเลข ล. 5, ล. 6 ส่วน จำเลย ที่ 2 นาง บัวเรียง ตนะทิพย์ ภริยา ได้ ยื่น ขอ ออก หนังสือ อนุญาต เข้า ทำประโยชน์ ที่ดินพิพาท ซึ่ง อยู่ใน เขต ปฎิรูป ที่ดินใน ปี 2530 ดัง ปรากฏ ตาม หนังสือ อนุญาต เข้า ทำประโยชน์ ใน เขต ปฎิรูปที่ดิน เอกสาร หมายเลข ล. 1 แม้ จำเลย ทั้ง สอง อ้างว่า มี หลักฐาน ดังกล่าวมา แสดง ก็ ตาม แต่ จาก การ ที่ จำเลย ทั้ง สอง ยอมรับ ว่า ที่ดินพิพาทเป็น ส่วน หนึ่ง ของ ที่ดิน ตาม

หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3)และ เดิม เป็น ของ นาย ล้วน มหานิล ตาม เอกสาร หมายเลข จ. 6 ซึ่ง เมื่อ พิจารณา รูป ที่ดิน ใน หนังสือรับรองการทำประโยชน์ และ หนังสือ อนุญาตให้ เข้า ทำประโยชน์ ใน เขต ปฎิรูป ที่ดิน ตาม เอกสาร หมายเลข ล. 6 และ ล. 1 ที่ จำเลย ทั้ง สอง อ้าง ปรากฏว่า ไม่ ตรง กับ รูป ที่ดิน ใน หนังสือ รับรองการทำประโยชน์ ตาม เอกสาร หมายเลข จ. 6 โดยเฉพาะ รูป ที่ดิน ในหนังสือรับรองการทำประโยชน์ ตาม เอกสาร หมายเลข ล. 6 ของ จำเลย ที่ 1ทาง ด้าน ทิศตะวันออก ระบุ ว่า จด น้ำ พริ้ว วไม่ได้ จด ลำห้วย ดัง เช่นรูป ที่ดิน ตาม หนังสือรับรองการทำประโยชน์ เอกสาร หมายเลข จ. 6 ของ โจทก์ทั้ง จำเลย ทั้ง สอง ไม่นำ เจ้าพนักงาน ที่ดิน ผู้เกี่ยวข้อง กับหนังสือรับรองการทำประโยชน์ และ หนังสือ อนุญาตให้ เข้า ทำประโยชน์ใน เขต ปฎิรูป ที่ดิน มา เบิกความ ยืนยัน ว่า หนังสือ ทั้ง สอง ฉบับ เป็นหนังสือ แสดง สิทธิ ของ ที่ดินพิพาท แต่อย่างใด ใน การ นำยึด และการประกาศ ขายทอดตลาด ที่ดินพิพาท ของ ศาลชั้นต้น นั้น ก็ ได้ความ จากพยานโจทก์ คือ นาย จีระศักดิ์ สุขหรั่ง ซึ่งเป็น เจ้าพนักงาน บังคับคดี ของ ศาลชั้นต้น มา เป็น พยาน เบิกความ ว่า มี การ นำ ประกาศ การ ขายทอดตลาด ทรัพย์ ตาม หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) เอกสาร หมายเลข จ. 6ไป ปิด ไว้ ที่ บ้าน จำเลย ทั้ง สอง ที่ว่าการ อำเภอ และ ที่ หน้า ศาลชั้นต้นแล้ว นาย เกียรติ ถาวงศ์ ผู้ใหญ่บ้าน พยาน จำเลย ตอบ คำถามค้าน ทนายโจทก์ ว่า ก่อน จะ มี การ ขายทอดตลาด ที่ดินพิพาท ของ ศาลชั้นต้นพยาน ก็ ทราบ นั้น จึง เป็น การ ยืนยัน ให้ เห็นว่า จำเลย ทั้ง สอง ก็ น่า จะทราบ ดี เช่นกัน ซึ่ง จำเลย ทั้ง สอง ก็ ควร ที่ จะ ไป ร้องขจัดทรัพย์ต่อ ศาลชั้นต้น และ แสดง หนังสือรับรองการทำประโยชน์ เอกสาร หมายเลข ล. 6กับ หนังสือ อนุญาตให้ เข้า ทำประโยชน์ ใน เขต ปฎิรูป ที่ดิน เอกสาร หมายเลข ล. 1ของ จำเลย ทั้ง สอง เพื่อ พิสูจน์ ให้ เห็นว่า ที่ดินพิพาท เป็น ของ จำเลยทั้ง สอง ภายใน เวลา ที่ กฎหมาย กำหนด แต่ จำเลย ทั้ง สอง ก็ เพิกเฉยอันเป็น การ ทำให้ จำเลย ทั้ง สอง หด สิทธิ ที่ จะ แสดง การ เป็น เจ้าของ อื่นนอกจาก นี้ จำเลย ทั้ง สอง รับ ว่า จำเลย ทั้ง สอง ได้ ลงลายมือชื่อ ในหนังสือ ขออนุญาต เข้า ทำกิน ใน ที่ดิน ตาม หนังสือรับรองการทำประโยชน์เอกสาร หมายเลข จ. 6 ต่อ ธนาคร เพื่อ การเกษตร และ สหกรณ์การเกษตรตาม เอกสาร หมายเลข จ. 1 และ จ. 2 โดย จำเลย ที่ 1 อ้างว่า เพราะอ่าน หนังสือ ไม่ออก ซึ่ง แสดง ว่า เป็น หนังสือ ที่ พิมพ์ ข้อความ มา แล้วแต่เมื่อ ตอบ คำถามค้าน ทนายโจทก์ กลับ ว่า เป็น กระดาษ เปล่า จึง ขัด กันเองทั้ง เป็น การ นำสืบ ลอย ๆ

ต่าง กับ โจทก์ ซึ่งมี ทั้ง นาย เลอศักดิ์ ชูประภาพร ผู้ทำหนังสือ และ นาย อุปลัมภ์ ไชยมงคล ผู้เป็น พยาน ใน หนังสือ ดังกล่าว โดย บุคคล ทั้ง สอง ไม่มี ส่วนได้เสีย และไม่เคย มีเหตุ โกรธเคือง กับ จำเลย ทั้ง สอง มา ก่อน มา เป็น พยาน เบิกความสนับสนุน ประกอบ เอกสาร แล้ว และ ถ้า ยัง ได้ พิจารณา ข้อความ ที่ พิมพ์ลง ใน หนังสือ ดังกล่าว ที่นาย เลอศักดิ์ เบิกความ ยืนยัน ว่า ก่อน ให้ จำเลย ทั้ง สอง ลงชื่อ พยาน ได้ อ่าน ข้อความ ให้ จำเลย ทั้ง สอง ฟัง แล้ว ก็ จะ เห็น ได้ว่า ข้อความ ที่ พิมพ์ ตั้งแต่ หัว กระดาษ ตัวอักษร ที่ พิมพ์การ เว้น ช่องว่าง ระหว่าง บรรทัด เป็น ระเบียบ เรียบร้อย จน ถึง บรรทัดสุดท้าย ก่อน ให้ จำเลย ทั้ง สอง ลงลายมือชื่อ พิมพ์ ได้ พอดี ไม่มี พริ้วซึ่ง ถ้า เป็น การ ให้ จำเลย ทั้ง สอง ลงลายมือชื่อ ใน กระดาษ เปล่าย่อม เป็น การ ยาก ที่ จะ พิมพ์ ขึ้น ที่ หลัง ดัง ที่ จำเลย ทั้ง สอง อ้าง และถ้า จำเลย ที่ 1 มี หนังสือรับรองการทำประโยชน์ ตาม เอกสาร หมายเลข 6 ซึ่ง ออก เมื่อ ปี 2518 อันเป็น หนังสือ แสดง สิทธิ ใน ที่ดินพิพาทดัง จำเลย ที่ 1 อ้าง จำเลย ที่ 1 ก็ ต้อง โต้แย้ง แสดง หลักฐาน ดังกล่าวให้ ทาง ธนาคาร ทราบ แล้ว แต่ จำเลย ที่ 1 ก็ ไม่เคย กระทำการ ดังกล่าวให้ ทาง ธนาคาร ทราบ เลย ข้อเท็จจริง จึง ฟังได้ ว่า จำเลย ทั้ง สองเพียง เข้า ครอบครอง ที่ดินพิพาท แทน ผู้เป็น เจ้าของ ที่ดิน ตาม หนังสือรับรองการทำประโยชน์ เอกสาร หมายเลข 6 เมื่อ โจทก์ ได้ ซื้อที่ดิน ตาม หนังสือรับรองการทำประโยชน์ เอกสาร หมายเลข 6 ซึ่งมี ที่ดินพิพาท รวม อยู่ ด้วย จาก นาง สมคิด ซึ่ง ซื้อ มาจาก การ ขายทอดตลาด ของ ศาลชั้นต้น ที่ เจ้าของ ที่ดิน ดังกล่าว คือ นาย ล้วน เป็น ลูกหนี้ และ ถูก บังคับคดี มา โดยสุจริต โจทก์ ย่อม ได้ สิทธิ ใน ที่ดินพิพาท ตาม ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา 1330 จำเลย ทั้ง สอง จึง ไม่มี สิทธิครอบครอง ที่ดินพิพาท โจทก์ มีสิทธิ ฟ้องขับไล่ จำเลย ทั้ง สอง ออกจากที่ดินพิพาท ได้ สำหรับ ปัญหา ฎีกา โจทก์ ที่ ว่า โจทก์ ขอให้ จำเลย ทั้ง สองชดใช้ ค่าเสียหาย โจทก์ เดือน ละ 3,000 บาท นั้น เห็นว่า จำเลย ทั้ง สองขออนุญาต เข้า ทำกิน ใน ที่ดินพิพาท แล้ว ไม่ยอม ออก ทำให้ โจทก์เข้า ทำประโยชน์ ใน ที่ดินพิพาท ไม่ได้ นั้น ย่อม ทำให้ โจทก์ เสียหาย จริงจึง เห็นสมควร กำหนด ค่าเสียหาย ให้ โจทก์ เดือน ละ 1,000 บาทที่ ศาลล่าง ทั้ง สอง พิพากษา มา นั้น ศาลฎีกา ไม่เห็น พ้อง ด้วย ฎีกา โจทก์ฟังขึ้น "พิพากษากลับ ห้าม จำเลย ทั้ง สอง และ บริวาร เข้า เกี่ยวข้องใน ที่ดินพิพาท ตาม หนังสือรับรองการทำประโยชน์ (น.ส. 3) เลขที่ 347 ตั้ง อยู่ หมู่ ที่ 1 ตำบล ยม อำเภอนาทม จังหวัด น่าน อีก ต่อไป ให้ จำเลย ทั้ง สอง ร่วมกัน ใช้ ค่าเสียหาย แก่ โจทก์ เดือน ละ 1,000 บาทนับแต่ วันฟ้อง จนกว่า จะ ออก ไป

องค์คณะ

สุชาติ ถาวรพงษ์ · สุทธิ นิธิโรจน์ · สุประดิษฐ์ หุตะสิงห์

ข้อความคำพิพากษาเป็นของศาลฎีกา · ที่มาของข้อมูล: thai-legal-corpus (CC-BY-4.0) – deka.supremecourt.or.th · <https://www.thaideka.online/deka/2683/2538>